

శ్రీ దత్త ప్రసాద

శ్రీదత్త నిత్యపూజివధిను, అష్టాత్మ సత నిషేషః,
స్తోత్రములు, స్తోత్ర నిమిషలతో సంకలితము

కామన్ తెలుగు ఇండ్రియ్ కార్మారేవన్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
హైదరాబాదు - 500 072

శ్రీ దత్త త్రయ్య

(శ్రీదత్త నిత్యపూజావిధానము, అష్టాత్మర శత నామావళి, స్తోత్రములు,
సహస్ర నామములతో సంకలితము)

: సంకలనకర్త :

తాదేపల్లి బాలసుబ్రహ్మణ్యము

కామన్ తెలుగు ఇంగ్లీష్ కార్బోరైపన్ ప్రైవేట్ లినియిండ్
ప్లేదరాబాదు

వెల : రూ. 15-00

Compiled by:
TADEPALLI BALA SUBRAHMANYAM.

© The Compiler

First Edition: 1000 Copies
Kali 5104, Swabhaanu - Pushyam
(December, 2003 AD)

PRICE : Rs.15 - 00

Published by:

THE COMMON TELUGU IMPRESSIONS
CORPORATION PRIVATE LIMITED
Hyderabad, Andhra.

ఇందువల్ని ఇతర సంచి విషణుంచి చూపించే అంశాల్లో ప్రధానతమ్యైంది పారు మానవాన్నికి చేసే పెద్ద పీటి. వారి మతంలో దీవుడి కంటే మానవదే ముఖ్యం. అనలు, దేవతల్లి కూడా మానవుడూనే భావించి నెమించడం అని పొందుధర్షం మాటిస్తున్న ఓ గొప్ప మార్గం. జీడశోచపార వూజా విధానాలన్నే అన్నాదశంగా భోగించేది దీన్న. దేవుడు కూడా దీన్ని కాదన్నదు. వల్కం, వల్వుం, వలం తోయం ఏది సమానినే అద్భుకరస్తానని, ఎవరు ఎలా శాఖన్న వారికి అంచే రద్దున మిస్తానని, అవసర్వమ్యుస్పుడ్లా మానవ రూపంలో అమతరంబి దుష్టశక్షిణా, శ్మేర రక్షణ, చేస్తానని ఆయన మడక 5104 సంవత్సరాల త్రిమస్తే ఓ ప్రేమవార్షకమైన వార్షికం చేసే ఉన్నాడు. ఆ ప్రతికంఠమే ఆయన తా 5104 సంవత్సరాల్లోను అనేక పర్యాయాలూ తన మాట నిలబెట్టుకున్నాడు. పీటిలో అంశావలూరాలూ ఉన్నాయి. పుట్టావలూరాలూ ఉన్నాయి.

ముఖ్య ఇంట్ల దేవుడా ?

అవ్యక్తా మి గతిష్ఠాం అని ఈ మహావిష్వ స్వయంగా చెప్పినట్టు - కనపడని, బిసపడని అవ్యక్తశతల్లాన్ని ఉన్నదనుకని లిహ్వసించి ఉపాసించే జ్ఞానమార్గం అంశ్శం కాదు గానీ, లక్షీక లంపణుస్కమన మానవ స్థావానికి కష్టమైన విషయం. మానవ జాతిలో అంశా కలిపి ఎవరో ఒకరిద్దర మహామాటలు ఆ ప్రాతికి చెయుకున్నారు, కాబట్టి అడ్డక్కటే దైవస్మృత్యున మూర్గం అనుకుని ఇతర ప్రతుల్ని దైవించా భావించి నిరణించి దేవుడినే వారు, చిపరికి ఆ అవ్యక్త తత్త్వం అందక, పైకి చెప్పుకోబెయినా అనుష్టున నాస్తికులై కూర్చోవడం సమకాలీనంగా అనేక దేశాల అనుభవంలో గమనిస్తున్న చిపరం. అందుకనే 6,000 సంవత్సరాల అనుభవంతో పండిషియన పొందుదగ్గం ప్రిగ్రసోదనని సైతం తోసుపుచ్చలేదు. అంటి పద్ధతులకి జనస్థమైన వేర్లు వెళ్లేదు.

పండితవున్నయ్యలు కొందరు తలుచుగా సంధించే ప్రశ్న : పీంచుమంలర్ జంతుమంది దేవుళ్ళీంటి ? అని. భగవంతుడే సముద్ర శీరాశులుగా రూపుదాల్చున్న అగికరిస్తే ఆయనే షుష్టికందరు దేవుళ్ళుగా అవతరించునికి అశ్చంతరమేంటి ? దేవుళ్ళు జంతుమంది అని కాదు పీంచుమంతం చేయుది, సముద్ర చూచర జగత్తు భగవత్ స్వరూప మేనని !

దేవుళ్ళీ హనువుడుగా ఆవించడం ఒకటే కాదు పీంచుమంత వైశిష్ట్యం, మానవుళ్ళీ దేవుడుగా గుర్తించడం కూడాను. అందుకే, ఇతర సమాజాల్లో మయ్యకొన్నాగోరించని పిత్సభ్కృ మాత్రభ్కృ, గురుభ్కృ, పతిభ్కృ, అభిధిపుజలాంటి విలువలు మనికి వైశోషాన్ని, సమానున్నాయా. కాదు, అంతకంటే ఎక్కువే అయినాయి. అసలు, ఈ జంతుమంత సంత్యులు కాథకసేతే మనిషి చేసి ధ్యానాలూ, కపోననులూ ప్రార్థనలూకూరుని మన పబ్రిత్ గ్రంథాల్లోను, శాస్త్రాల్లోను అడుగుపుగును పొచ్చరించడమే దీనికి నిదర్శనం.

అయితే, అందరికే పాటు పీంచువులు కూడా మర్మిపోయిన వియవల్లో, గురుభ్కృ ఉక్కాలి. నిజానికి, గురువు తలి కంటే, తండ్రి కంటే, ఆధికి ఆ దేవుడి కంటే కూడా మునిషికి అత్యంత ఆధికించియున్నాడు. శాస్త్రం ఓ మాటల్, గురువు అంకో మాటల్ చెప్పినప్పుడు, శాస్త్రాన్ని సైతం ప్రోసోపుల్లి గురువు మాట శిరసాపుసించలసిందనీ పీంచుమంతం బోధిస్తాంది. గురువు ఏ రకంగా మనత్తు బాధపడినా అదో పరిక్ర అముకుని అనందంగా స్వీకరించి బగుచ్చ క్రూపా కట్టాక్కానికి పాత్రులం కూడాలి. ఎందుకంటే గురువులో దేవుడు లేకపోణి ఇంచు ఈ ప్రపంచంలో దేవుడు లేనట్టే లక్ష్మి. గురువు ఎవ్వరూ, ఎలాంటి వాట్టెనా సర్టె, ఆ స్తోం సౌక్ష్మ్య భగవంతుడి పీఠం. ఆ కారణం చేత, మూనపమాత్రండిలా కనుపడే ఆ గురువుగారి మనః పూర్వకుమైన ఆశ్చేస్యాలకి శాఖాలకి కూడా భాయంకర్తులైన శక్తి ఉంది. అయిన మనకి ఏమీ సేర్క పోయినా, ఆ మీరం పట్ల మనకి గల భక్తి తిమగులైన విజయ పరంపరల్లి సమముల్లి పెదుతుంది. కిష్కండు కోచించినా గురువు రక్షిస్తాడని, గురువు కోచిస్తాడని మాత్రం కిష్కండు దగ్గరకి రానిపుడుని శీగుయగితలో ఘరాఖండిగా చెప్పబడింది. గురువు గ్రహణలన్నింటి కంటే బలశాలి. తన ఆశ్చేస్యాల్లో గ్రహణదోషాలన్నీ నిశ్చేషంగా పట్టాపంచలు

చెయ్యగలడు. గురువుగారి ఎంగిలి దౌరకరం కూడా అస్యామపడగ్గ అర్థాంటి. పేలా సంవత్సరాలు తపస్సు చేసినా లభించని ఆత్మజ్ఞానాన్ని సద్గురువు కేవలం తన వాత్సల్య పూర్వొన పుస్త్రపుర్ మాత్రం చేతనే ప్రాణాదించగలడు. కాశీమాత శ్రీరాముక్కుపు పరమాంసకి సాక్షాత్కారం ఇచ్చించరపాత కూడా అయిన తేత్తాపురి అనే గురువుని ఆశ్చయంచాలి ఆడిశించింది.

ఆటాంటి గురువులందరికి సప్రాణాల్చు కీ దత్తాత్రీయ స్నాని. ఆయనకే దక్షిణామార్తి అనీ, ఇరికి సెఱాయిబాఖా అనీ నామాంతరాలున్నాయా. తానే స్నానంగా [ఇంట్] విష్ణు మహేశ్వర స్నేహువ మైనపుటికీ తనని దేవుడుగా కంటే గురువుగా సంబోధించి ఆయన ఎవ్వుపు ప్రసన్నమైపుశాయ. అందు జీవులకి మాక్కం పచ్చేడాకా అపతారం చాలించి మనపుస్తుపుం ఆయనది ఆయనిచ్చి ఆధాంచించడం మన యిష్టదేవతలకి మరింత ప్రీతికరం అపతండని, పారికి [దోషం చెయ్యడం అవ్వదని పోచు]రించడానికి ఇంత రాయాల్చిచ్చింది. ఈ చించంపుటి మిష్యుట్టి ఆయనకీ, తదా ఏం మీమీ యిష్టదేవతలకి దగ్గర చేస్తుందని మనస్సుల్లిగా ఆశిస్తూ -

పీయయ దశమి
—[ప్రకాశకూరాలు
అక్షేబురు 2003
ఉపరాగాదు.

—[ప్రకాశకూరాలు

త్రి దళ్లాతేయ సద్గురు శ్రవణ ప్రారంభము

త్రిదళ్ల అభ్యర్థ శతనామావళి

ఆచమనము:
తీకోశవారు స్నేహి, నారాయణాయ స్నేహి, మాధవాయ స్నేహి

మాన్వప్రాతిష్టాత్మనము :

తీగేపింధాయ సమః

కేశవ నామములు :

తీవిషచే సమః, మధుసూచాయ సమః, త్రివిక్రమాయ సమః, వామసాయ సమః, తీగు రాయ సమః, మాయైకేశాయ సమః, వ్యుషసాథాయ సమః, చామాదాయ సమః, సంకరుణాయ సమః, వాసుదేవాయ సమః, ప్రద్యుమ్యాయ సమః, ఆన్రయాయ సమః, పురుషోత్మాయ సమః, అశోకజ్ఞాయ సమః, సార్వసింహాయ సమః, జనార్థాయ సమః, ఉమంగ్లాయ సమః, పారాయే సమః, శ్రీకృష్ణాయ సమః

పూజాయుహము :
పూర్వకము : ३० క్షూః - ३० క్షూః - ३० సుసంఖ్యా : - ३० యుహః - ३० జనః : - ३०

తపః : - ३० సుసంఖ్యా.

కూంపబ్రకము : ३० తత్తవితుర్వరేష్టం భర్త దేవస్తు దిమహి దిదొయోసః ప్రాయోదయాత్.

కేచకము : ३० ఆచో క్షోతీరసోసుపుత్రం బ్రహ్మాభూతుపుస్యావరోమ.

సంకలపులు :

తీగేవిందర ! తీ మహావిష్ణు రాజు మమవర్మానే అస్త్రే బ్రహ్మాదివస్త దీపీయా అగే కేతుపాపక్కు కైపుతమ్మనుండరే కలియఁగే బ్రథమపాదే జంబుద్దీవే భరతవర్ణే భరతవుండే మేరోర్జీవీగాల్గాగే అంద్రదేసే సకలదేవాజ్ఞాభూపూషారిపరస్సిద్ధా వ్యుమాస వ్యుమాసరిచాంద్రమాసేసే.....నామ సంపత్తారే.....అయినే.....బుతో.....మానే.....ప్రే.....తిథా.....మాసరే..... శథయాగే శథనక్కటే శథకరణి శ్రీమాన్..... గిల్జొఫ్పువ్ ర్ప్.....నామోన్ దర్శకప్పుస్తుసేవుల్లిస్తుండరిపర్సించి ప్రారంభము

ప్రతిపుష్టయిలులకో ఒక్కాక్ష సామమును చెప్పుచు స్నేహిపాదములను అర్థించుతచు

३० తీదాయ సమః:	३० యోగోంఘమ్మాయ సమః:
३० దేవదత్తాయ సమః:	३० యోగాసింహమ్మాయ సమః:
३० ఇష్టదత్తాయ సమః:	३० యోగాసింహమ్మాయ సమః:
३० ఏష్టదత్తాయ సమః:	३० యోగాసింహమ్మాయ సమః:
३० విష్ణుదత్తాయ సమః:	३० యోగాసింహమ్మాయ సమః:
३० శమదత్తాయ సమః:	३० యోగాసింహమ్మాయ సమః:
३० అతిరక్తాయ సమః:	३० యోగాసింహమ్మాయ సమః:
३० అవస్తాయ సమః:	३० యోగాసింహమ్మాయ సమః:
३० అవస్తాయ సమః:	३० యోగాసింహమ్మాయ సమః:
३० అవస్తాయ సమః:	३० యోగాసింహమ్మాయ సమః:
३० అవస్తాయ సమః:	३० యోగాసింహమ్మాయ సమః:
३० బ్రాహ్మాయ సమః:	३० బ్రాహ్మాయ సమః:
३० బ్రాహ్మాయ సమః:	३० బ్రాహ్మాయ సమః:
३० బ్రాహ్మాయ సమః:	३० బ్రాహ్మాయ సమః:
३० బ్రాహ్మాయ సమః:	३० బ్రాహ్మాయ సమః:
३० బ్రాహ్మాయ సమః:	३० బ్రాహ్మాయ సమః:
३० బ్రాహ్మాయ సమః:	३० బ్రాహ్మాయ సమః:
३० బ్రాహ్మాయ సమః:	३० బ్రాహ్మాయ సమః:
३० బ్రాహ్మాయ సమః:	३० బ్రాహ్మాయ సమః:
३० బ్రాహ్మాయ సమః:	३० బ్రాహ్మాయ సమః:
३० బ్రాహ్మాయ సమః:	३० బ్రాహ్మాయ సమః:
३० బ్రాహ్మాయ సమః:	३० బ్రాహ్మాయ సమః:
३० బ్రాహ్మాయ సమః:	३० బ్రాహ్మాయ సమః:
३० బ్రాహ్మాయ సమః:	३० బ్రాహ్మాయ సమః:

ఓ స్వీమాయ సన్మః
 ఓ సైంపియనే సన్మః
 ఓ శాంతాయ సన్మః
 ఓ అయోళాయ సన్మః
 ఓ మూలాయ సన్మః
 ఓ ఆచ్ఛాదేతసే సన్మః
 ఓ ఏకపల్కుయ సన్మః
 ఓ అనేకపల్కుయ సన్మః
 ఓ ద్వాపేళాయ సన్మః
 ఓ త్రిశేళాయ సన్మః
 ఓ అశ్వములాయ సన్మః
 ఓ ముండులారింజే సన్మః
 ఓ మాలినే సన్మః
 ఓ ఉమయలారింజే సన్మః
 ఓ సముజుయ సన్మః
 ఓ అశ్వములారింజే సన్మః
 ఓ కుమండులారింజే సన్మః
 ఓ పల్కుజుయ సన్మః
 ఓ త్రిపుష్టజుయ సన్మః
 ఓ ఉమ్మాజుయ సన్మః
 ఓ ఆమాజుయ సన్మః
 ఓ పల్కుములాజుయ సన్మః
 ఓ త్రిపుష్టములాజుయ సన్మః
 ఓ ద్వాపునీంజుయ సన్మః
 ఓ ధ్వన్నాములాజుయ సన్మః

ధ్వన్ము :

(ఒ) గుర్వార్థ గుర్వార్థ మహావ్యర్థ !

గరుస్తూల్పత్తరభ్రమా తస్తై శ్రీగురవే సన్మః ||

1. అవాహనము :

ఆవాహాయామి సర్వక్రా నిత్యాసంరం మహామతిమి !

సర్వధర్మపరం నిత్యం వార్షాసందైకఖర్షామ్ !

తీస్వర్యదువర్తుల్పత్తే సన్మః ఆవాహాయామి.

2. అసనము :

కల్పాద్రమాలే మజీబేదిమయ్ , సింహసనం స్వరముయం సురత్సుమ్ !

మిచిత్రవ్రైస్ట్రైష్టు మయ్యుత్ డ్రఫ్ , గ్రహణ లక్ష్మీదరణీసమైస్తుత్ ||

తీస్వర్యదువర్తుల్పత్తే సన్మః ఆసనం సమ్మర్యాయామి.

3. పాద్యమ (పాదముల కటుగుట) :

గంగాజలం సమాచితం సుగంధింపుసంయుతమ్ !

శాద్మం గ్రహణ భో స్నేహిన్ ! తీరిపొద దయాకర ||

తీస్వర్యదువర్తుల్పత్తే సన్మః పాద్యం సమ్మర్యాయామి.

3. అర్పము (పేతులు కడుగుట) :

దుర్వస్సయువ దర్జు ! తులసీదామ భూయం !

తీస్వర్యదువర్తుల్పత్తే సన్మః పాప్యం అప్పిం సమ్మర్యాయామి.

5. ఆచమనము (గొంతు తడుపుకొనుట)

జ్ఞానవేరాగ్రసంవ్యాప్తి భవరీగీక కేశజల ।

గ్ర్హణం త్వం నుయూ దత్త మిదుమాచమనియకమ్ ||

తీసుద్దురుపరజ్ఞప్రాణే నమః ఆచమనియం సమర్పయామి.

6. నైపునము :

గొంగాదివ్యాప్తసులోర్ధుయా సీతెత్యుఖపర్మాః ।

ప్రొపయమ్యామహమ్ భక్తా ప్రసవ్యై భిన్ సద్గో ||

తీసుద్దురుపరజ్ఞప్రాణే నమః స్నేహం సమర్పయామి.

7. ప్రశ్నము :

స్వ్యాంచలం చిత్తవిచిత్రకోథితం కౌశలుయగ్గం పరికల్పితం నుయూ |

దామాదర ప్రాంతరం గ్ర్హణం మాయూచల ప్రాక్తుశిష్టమ్యరూప ||

తీసుద్దురుపరజ్ఞప్రాణే నమః ప్రశ్నయగ్గం సమర్పయామి.

8. గందము :

కస్తూరికా చుస్త క్రమాని కాళ్ళిర సంయోజిత గందస్తైః ।

విలేవనం స్నేహు దేవదేప | తీశూమి వ్యక్తి విలేవనార్థమ్ ||

తీసుద్దురుపరజ్ఞప్రాణే నమః వ్యాప్తయోఽగందం భారయామి.

9. యజ్ఞము :

తుస్యం తన్నేన్ మయా భక్తు బ్రహ్మమ్యాతం వినిరితయ్ |

చాస్మై భారణార్థ గ్ర్హణం బ్రహ్మమ్యిద్దర్ ||

తీసుద్దురుపరజ్ఞప్రాణే నమః యజ్ఞోపాపీత భారణాసంతరం ఆచమనియం సమర్పయామి.

10. వ్యవమాల :

కలార్థశ్వంయక్కురాణే శుల్మార్థిక్కురాణేభిః ।

మున్మార్థ శ్వాజయమ్యామి స్నేహమ్యామి స్నేహమ్యామి ||

తీసుద్దురుపరజ్ఞప్రాణే నమః వ్యాప్తిః పూజయామి.

: అధారంగప్యాజ్ఞా :

- పాదో పూజయామి

- జ్యై పూజయామి

- జానునీ పూజయామి

- కొరుం పూజయామి

- గుహ్యం పూజయామి

- కటిం పూజయామి

- ఉదరం పూజయామి

- వ్యక్తస్థలం పూజయామి

- పూర్వా పూజయామి

12. దీపము :

ఇంసకోలిప్పుమయమ్ము మాత్రమైనదురుధారుక ।
ముత్తరులు కృతం దీపం దాన్ముమి స్నేహము ప్రభో ॥

తీసదురుయవరఖల్ముఁడే నమః దీపం దర్శయగామి.
13. రైవేద్యము :

సర్వం చత్రేన పరిణించామి । అమృతమమ్మ । అమృతోస్వరజణమసి సౌప్రణ ।
ఎందుకొంపం పంచభక్తుల్మేది గోప్యుతం సూప్రణంయమతము ।
లేప్యుం పెయం తథా చోప్యుం స్నీకురు ప్రియమల్లభ ॥

ఓం ప్రోధాము సౌప్రణ, ఓం అమృతాయ సౌప్రణ, ఉత్తరాషోసనం
సదుర్వయుయామి । పుస్తవ్రజ్ఞశనం సదుర్వయుయామి । పాదప్రణ్ణలశనం సదుర్వయుయామి ।

14. శాంబూలము :

శృగోవలై స్వకర్మాదై రాగువభీదై ర్యుతమ్ ।
ముమ్ముమార్జ సమాయుక్తం జాంబూలం ప్రతిగ్రీష్మశామ్ ॥

తీసదురుయవరఖల్ముఁడే నమః శృత మాత్రమైనదురుయగామి - చామరం వీషయామి - స్వత్యం

శృంజనమిదం జ్ఞాన దీపక సద్గుణాకర ।

పూర్వయత్నా మనోవాచ్ఛాం స్నీకురు భజనమిలు ॥
మంగళం జ్ఞానసంపన్మ మంగళం సుజనమిలు ।
మంగళం జగదుధూ మంగళం దేశికోత్సు ॥
తీసదురుయవరఖల్ముఁడే నమః సీరాజనం సదుర్వయుయామి.

15. సీరాజనము :

పూర్వాభమిదం జ్ఞాన దీపక సద్గుణాకర ।
పూర్వయత్నా మనోవాచ్ఛాం స్నీకురు భజనమిలు ॥

తీర్థ షిష్టశస్తవచార వృజా విధానము

సదుః ప్రసన్నవదన నమః కారుణ్యాసాగర ।

సదుః కర్మఫలశ్శాగిన సదుః పాపనిక్షంతన ॥

సమోహన్వంతాయ సమస్వముయై, సమస్వమార్పిశరీరుజాయై ।
సమస్వాన్మేషు శుద్ధయాయ కాశ్మే, సమస్వాకోటీయగిధారిజే సదుః ॥

తీసదురుయవరఖల్ముఁడే నమః సవద్యుషిత సదుస్మారాన్ సదుర్వయుయామి.

త్వమేవ మాత్రా చ వితా చ త్వమేవ, త్వమేవ బంధుత్ సథా త్వమేవ ।
త్వమేవ విప్రా ద్రవిణం త్వమేవ, త్వమేవ సర్వం మమ దేవదేవ ॥

తీసదురుయవరఖల్ముఁడే నమః శృత మాత్రమైనదురుయగామి - చామరం వీషయామి - స్వత్యం

ద్ర్యుయామి - అందోళికాసారోహయామి - అశ్వాసారోహయామి - గజాసారోహయామి ।
సదుః రాజోహార, దేవోహార, శక్తిపచార, భక్తిపచార వృజాం సదుర్వయుయామి ।

సర్వం తీవరమేశ్వరార్థయమను

శ్రీ రత్నపత్రార స్తుతి

1. యోగిరంజః :	అద్వయానందరూపాయ యోగమాయాధరాయ చ ! యోగిరాజాయ దేవాయ శ్రీదక్షాయ నమా నమః ॥	1
2. అత్మివరదుడు :	మాలాకషమందుధర కరపద్మయుహీ ! ముఖ్యప పాటియుగళే దురురూ త్రిశూలే ! యుష్ణ స్త ఈశ్వరకరయో శ్శుభసంఘనకే భ్యయేత తమప్రివరదం శ్మఙపుట్టయుక్తము ॥	2
3. తృతీవుడు :	శ్రావిత్యం శ్వరం శాంత మిందునీథం ప్రశ్నము ! ఆత్మమాయారతం దేవ మహదుచం దిగంబరము ॥ భస్మింద్యుశిత సర్పాంగం జయాజ్ఞాయుధరం విఘ్మము !	3
4. కాలాగ్ని :	పతుర్మాపుం ముమారాంగం రత్నాత్మియం సమాప్త్యము ॥	4
5. యోగాశివ :	జ్ఞానానందైక ద్వ్యాయ కాలాగ్ని శుభునాయ చ ! భక్తుర్పు వినాశాయ నమాస్త పరమాత్మనే ॥	5
6. లీలావిశ్వం :	యోగ విజ్ఞన నాధారు భక్తునంద కరాయ చ !	6
7. భరుయడు :	పూర్ణామ్రమ్మ స్వరూపాయ లీలా విశ్వంభూరాయ చ ! దత్తాత్రేయాయ దేవాయ నమాస్త స్తర్స సెక్షిసే ॥	7
8. సైద్ధరాజు :	సర్వ సిద్ధంత సిద్ధాయ దేవాయ పరమాత్మనే ! సిద్ధ రాజుయ సిద్ధాయ మంత దాత్రే సమా నమః ॥	8

శ్రీ రత్నపత్రార స్తుతి

8. జ్ఞానసెగరుడు :	సర్వజ్ఞాజ్ఞాన సాశాయ జ్ఞానదీషాయ చాత్మనే ! సచ్చిరూపం దీధాయ శ్రీదక్షాయ నమా నమః ॥	9
9. విశ్వంభరవదూత :	విశ్వంభరాయ దేవాయ భక్తులియ కరాయ చ ! భక్తులియాయ దేవాయ నామప్రియాయ తే నమః ॥	10
10. పాయయుక్తావదూత :	పుయాయుక్తాయ పుయాయుక్తాయ పుయాయుక్తాయ పుయాయుక్తాయ తే ! సుదృష్టయాధ్యాత్మయుక్తము ॥	11
11. పాయయుక్తావదూత :	స్వపూర్ణాయుక్తాయ స్వపూర్ణాయుక్తాయ పరమాత్మనే ! స్వపూర్ణాయుక్తాయ సాశాయ దేవదేశాయ తే నమః ॥	12
12. అదిగురుడు :	సప్తుమాలనివాసియ సప్తుమాలనివాసియ పరమాత్మనే ! అమలక్ష్మిపుష్టియ తే అదిగురునే నమః ॥	13
13. కెవరాయుడు :	సంసైరుణిఖ నాశాయ దేవాయ పరమాత్మనే ! పత్రాత్మియాయ దేవాయ నమాస్త పరమాత్మనే ॥	14
14. తీవేసేవుడు :	సర్వపరాధ నాశాయ సర్వపోషణాయ చ ! దేసేవాయ దేవాయ నమాస్త పరమాత్మనే ॥	15
15. దిగంబరుడు :	పతుర్మంతటి తత్త్వాయ వేదాంతప్రభాయ చ ! గుర్వే యదురాజుస్త దిగంబరాయ తే నమః ॥	16
16. శీత్యశ శ్యామ :	అఖండామైత రూపాయ నిర్మిషాయ గుణతనే ! కృష్ణాయ పద్మసేయాయ నమాస్త పరమాత్మనే ॥	17

శ్రీ దత్తాత్రేయ ధ్యాన శ్లోకములు

- జాలార్థపథమింద్రసలజటిలం భస్మాంగరగ్రాగేజ్ఞీలం
శాంతం నాదవిలీన చిత్తవసనం శార్పుల పూర్ణాంబరమ్ ।
- ఇష్టమైషే స్నేహకాచిత్పః పరిశ్రూతం సైని స్నేహమార్థాచితం
దత్తాత్రేయ ముఖమ్మహీ పూర్ణి ముద్రా ద్వేయం సదా యోగిచితః ॥ 1
- దత్తాత్రేయం సకలముగిగ్తి స్నేహితం విష్ణురూపం
పంచాంకం చాక్షములాజ్ఞినద్రజయిలదరం కీతవర్షిం శుఖాంగం ।
- నానామ్యాగాధిరూపం సకలభుషితయితం పొతునం యోగిరాజం
ధ్యాయేదేతం సరాజా మఖిలసుఖకరం దేవదేవం నమామి ॥ 2
- దత్తాత్రేయం సకలముగిగ్తి స్నేహితం విష్ణురూపం
పంచాంకం చాక్షములాజ్ఞినద్రజయిలదరం కీతవర్షిం శుఖాంగం ।
- నిత్యాకారం ప్రాణియితం పొతునం యోగిరాజం
దత్తాత్రేయం సరాజా మఖిలసుఖకరం దేవదేవం నమామి ॥ 3
- దత్తాత్రేయం సకలముగిగ్తి స్నేహితం విష్ణురూపం
పంచాంకం చాక్షములాజ్ఞినద్రజయిలదరం కీతవర్షిం శుఖాంగం ।
- నిత్యాకారం ప్రాణియితం పొతునం యోగిరాజం
దత్తాత్రేయం సరాజా మఖిలసుఖకరం దేవదేవం నమామి ॥ 4

దత్తాత్రేయ ధ్యానశ్లోకములు

- సురాంపరసమార్థ మనసాయాత్మినందనమ్ ।
దత్తాత్రేయమహం పందే కరణమావరణాలయమ్ ॥ 6
- మనోవాక్షామురీగాజ్ఞాం పూర్ణారం భుక్తిముఖీయిరం ।
సరైనశ్రవ్యాపాతారం దత్తాత్రేయం సమామ్యపమ్ ॥ 7
- స్నేహితిలయుక్తారం రజస్సుత్పుత్పామాముయమ్ ।
శరణాం సర్వతోకాలం సమామి వురుషిత్తుయమ్ ॥ 8
- పూర్ణచర జగద్వీషం భక్త వాచ్చిత పూరకమ్ ।
శభామి పూజరీకాం గో గోపులన తత్పరమ్ ॥ 9
- దత్తాత్రేయః స్నేయం తీర్చడూపోయి భువి పత్రటం ।
నిజప్రభుయనేస్తే భక్త సుధూతిశ్వరః ॥ 10
- దత్తాత్రేయప్రస్వదేవ సర్వదుఃఖమరితః ।
ప్రధానేష్ఠ మహాయాగి చిరంజీవి ప జాయతే ॥ 11
- తీమహాజ యోగింద్ర దత్తాత్రేయ దయానిధి ।
శీప్రుమాగమ్ మాం రక్త ఇయిం శీలాం ప్రేషిం మే ॥ 12
- స్నేహితసేవ స్నేయం దత్తః స్నేహమస్య విస్మిదేః ।
ఆత్మియత్పుం గజో యుస్ం దత్తాత్రేయం సమాముహమ్ ॥ 13
- స్నేహితమాత్రిణ భక్తానాం చ్ఛిత్తాశు దరిద్రామ్ ।
భస్మజందం పూర్ణమ్ ప్రస్వద్య శరణం పారిమ్ ॥ 14
- ఆమాశే స్నేహికాశే సకలగుణముయం సందరం దేవదక్తం
రక్తం పద్మాంశుసుస్థం కనకగరినిభం రక్తసేత్తుభయమ్గం ।
- ఆత్మాసం సర్వమూర్ఖై స్నేహమాముయం సర్వమా ద్యోభీష్టమ్మైత
సింహాంద శ్విమ్ చా మదనదనునక్త బేహరో జాయానే సః ॥ 5

సరహది అను భక్తుడు చేసిన

శ్రీగురు స్తోత్రము

శ్లో ॥
కోట్టుర్వుథం కోటి మృగాంక శీతం విశ్వాసయం దేవ గజార్థితాయిము ।
భక్తుపైయం తాజుతినుతం వందే స్వసింహాశ్వర పౌష్ణియాం మాం త్వము ॥ 1
శ్లో ॥
మాయాతచొల్పం విగుణం గుణాం తీవ్రాభం స్వేచ్ఛత బిష్ట మేఘము ।
శ్లో ॥
సర్వుక స్వేచ్ఛం వరదం వరిష్ఠం వందే స్వసింహాశ్వర పౌష్ణియాం మాం త్వము ॥ 2
కొమూదివిష్ణుత గజాంకుశం త్వ మానంద కందం వరతత్వ రూపం ।
శ్లో ॥
సద్గు గుప్తి లింగ్తులాపలారం వందే స్వసింహాశ్వర పౌష్ణియాం మాం త్వము ॥ 3
శ్లో ॥
సూర్యాంధుగం సజ్జన కామధీయం మృషింధు పాశ్వాశ్వత భూత మస్తోత్ ।
శ్లో ॥
ఉదేతి యస్మిన్ రముతేస్మమతి వందే స్వసింహాశ్వర పౌష్ణియాం మాం త్వము ॥ 4
శ్లో ॥
రక్షణ వ్యాఘాయత కాస్మానేతం సద్గజ కుష్ఠీ పరిపాణితాయము ।
(శిఖస్నేహీత్యముఖేందుకోథం వందే స్వసింహాశ్వర పౌష్ణియాం మాం త్వము ॥ 5
శ్లో ॥
నిత్యం త్రయా మృగపదాశ్మాళిం నినాద సద్గుందు కళాస్మరూపము ।
(త్రిభావ తపోవైత కల్పవుక్తం వందే స్వసింహాశ్వర పౌష్ణియాం మాం త్వము ॥ 6
శ్లో ॥
దైవాద్ర భీకష్ట దహాగ్ని మిష్టం యోగాష్టకజ్ఞాన సమస్తోత్స్వము ।
క్రమోనంద వయ్య) గరియుత్తిం వందే స్వసింహాశ్వర పౌష్ణియాం మాం త్వము ॥ 7
శ్లో ॥
అనాది మధ్యాంతమనంతశ్కి మతమ్యు శాశ్వత క్రట భక్తమత్యలము
పుట్టిత వాగ్దిక్షం మద్దిత్యం వందే స్వసింహాశ్వర పౌష్ణియాం మాం త్వము ॥ 8
శ్లో ॥
యో స్వసింహ సరస్వత్తా ఆశ్వకం పత్రిషా సః ।
దీర్ఘాయ స్వసింహిం తీర్మాప్యశ్చం లభ్యముతం లఫ్తం ॥ 9

సందిశ్శ అను భక్తుడు చేసిన

శ్రీగురు స్తోత్రము

ఇందు కోటి తేజ కీర్తిసింధు భక్తవత్సలము
సందనాశ్రి సూసు దత్త మిందిరాశ్చ శ్రీగురుము
గంధ మాశ్చ అక్షాది వ్యంద దేవ వందితము
వందయామి నారంబం సరస్వతీశ పౌష్ణియాం మాం త్వము ॥ 1
శ్లో ॥
మోహ పంశ అందకార జాత దూర భాస్ముర్మము
ఆయుజ్ఞ పౌష్ణియా శీయ వల్లభేశ నాయకము ।
స్వేచ్ఛ భక్త వ్యంద వరద భూయిధూయ సమమ్మంపాము
వందయామి నారసింహ సరస్వతీశ పౌష్ణియాం మాం త్వము ॥ 2
శ్లో ॥
చిత్రజారి వర వట్ట మత్త వారణంతము
సత్కుసార శేఖితాత్మ దత్తతీయ వల్లభము ।
ఉత్సుమావార భూత క్రట భక్తమత్యలము
వందయామి నారసింహ సరస్వతీశ పౌష్ణియాం మాం త్వము ॥ 3
శ్లో ॥
పోమ వాయు తేజ ఆప భూమి క్రట మృశ్వరము ।
కామ (క్రోధ మోహ రమీత సోమ సూర్య లోచనము
కామితార దాత్ర భక్త కామదేన శ్రీగురుము
వందయామి నారసింహ సరస్వతీశ పౌష్ణియాం మాం త్వము ॥ 4

ముజ్లీక పూళి పూర్వాడ్ థాస్మిజానసన్మ
పందయామి నారసింహ సరస్వతీస పాపిషమామ్ ||

హేద శాష్ట్ర స్తుత్య పాద మారిమూర్తి తీగియము
నాద బిందు కంఠిత కల్ప పాపపొద్దుశమ్ ||

స్వప్త భక్త వృంద వరద భూయ భూయ నమామ్యపూమ్
పందయామి నారసింహ సరస్వతీస పాపిషమామ్ ||

అష్ట యోగ తత్త్వ సిష్ట తుష్ట జ్ఞాన వారిధిమ్
కృష్ణ వేణి తీర వాన పంచ సద్గ్య సజ్జనమ్ ||

కృష్ణ దైవ భక్త తుష్ట కాప్య దాయకమ్
పందయామి నారసింహ సరస్వతీస పాపిషమామ్ ||

6 7

సార్సింహ సరస్వతీయ నామ అష్ట మాక్కికమ్
పుర కృష్ణ శారదీస గజుధరాళ్ళ సౌత్తుయ్యె
ధారశీక దేవ దీప్ గురురూర్మి తోచితమ్
పందయామి నారసింహ సరస్వతీస పాపిషమామ్ ||

8

సార్సింహ సరస్వతీస అష్టకాళ్ల యః పండిత
పుంర సంపోద సింధు తారణాళ్ల సాధనమ్ !
సార జ్ఞాన దీప్ ఆయురారోగ్యాది సంపదం
చారు పర కామ్య లాభ నిశ్చమేవ యః పండిత్ ||

9

ప్రే ర్మో బ్రాహ్మణ

1

జగదంచికాధరడి । సింధుకుమార్యనశూసరన్వత్తి
పూజితుండె నిజోర్పువిభూతిలహర్షాకృతమాత్రభూతసక్తి
స్నేహసుండె శుభంకరవాస్త్రాన్జాంక్రిమిగ్రహీతదివ్యాసి
రాజనుండె నినుం బోగదారారు మనుషుల కత్తినందనా

2

సురతటినీసుధాకరనుశోభితస్తుతిరి ! శిరస్తో
పరవికచాద్యుతాంబుజసంప్రాపుమయుఖానుందరా !
దరనికరాపహసుదరసదాదరపసుధరా ! ధరాధరాం
తరకృతమందిరా ! తనువుం ! దువ్వక కావవై యత్తినందనా

3

నిత్యము నిన్ను నెంచి సరులిద్దర దేవసమామతురదే !
నిత్యము మమ్మునెంచి బహు ! నీవిపత్తులనుంచి కావంగా
సత్యముగా సరాక్షతీని ! ఆన్మము నెత్తుమనుంచి ఏన్న, నీ
శ్వర్యజనావసంబులు సభూతభవిష్యము లతినందనా !

బంధు లేదు నీకని నిజధిగ హకైక్యయ్యుం ఖార్షమే
యందతమస్యులన్ దులిపాసటి కతంబునం ;గాని భక్త సం

బంధువుచేత నీకు సపావర్ధము లాభము లేదు ; నీడు సంబంధముచేత భక్తు లాపావర్ధముం బొండిద రత్నిసందనా !

4

ఉ. సేవలు సేవలంచు ఒప్పు | చేస్తేలు చేయుచునుంటిమేము, మూర్ఖములోపలన్ భపరథావముం గణ్ణుకొనంగ ; మమ్ము నీ శాపకులంచు నెంచి యొక | చక్కని తండ్రి విదాన లోపముల్న పోవ క్షమించి మారు కొలువుల్ గయుక్కొన్నిఉక నృత్రిసందనా!

5

ఉ. పొయక పల్ పురాణములు | పొల్చుమునుండియు ఏంటి నేను, జూ చాయగు దారసిలై నోక | చక్కుని నీను పవిత్రమాను, “మేం మో ! యొక పూర్వుకాలమున | మోని యగున్ మనకీల” యంచు నేచేయముం బెట్టినెతి, నిష్ఠ | డించుతెచ్చింగితి నృత్రిసందనా !

6

ఉ. సంపదకొక్కు దేవి, సరసంబుల కింకాక దేవుడ, దెల్ వల్మింపుల కొక్కు దేవి, యడలింపులు బాప మత్కాక్కు వేల్చు, పొలింపుగ నొక్క దేవుడ, దేవి | నిన్నటి మంచులు ; సేడివెల్ ఆంపంగ మాకు నీ వొకండె | దేవుడుచై నిలు మత్రిసందనా !

7

ఉ. జాతకంసముల్ చెఱువఁ | జన్మనిశేష మనుగ్రస్సింప మా

పొతకముల్ క్షమింప బహుభారకరోగములన గుమురుగాగా మూతుక జంతువీద తొలటాగెన్ బహుభమంగళమాన్మధాన్ రైజుతము వొంద నీ కరుణాశక్తియే చాతెదు నృత్రిసందనా !

8

ఉ. ఒక జనయత్రి దీవెలు | వంద శుభంయతోసంగి కాంచుం, దామెక శ్రీయతాతు | ప్రేమమయ | మో పలుక్కచ్చెడు నాచిపత్రు, మింకాక గురువర్య నాశిములు | కోటిగుణంబులూగా పత్తించు, నీరికి బహుకోట్ల రెఱ్లు గద | నీడు ప్రసాదము అతిసందనా !

9

ఉ. ఆభములేక మానవులు | లక్ష్మిము సెయరు దేన్నిసెన లోకాశ్మీనివేశవశ్యులయు ; | యావదుదారపరంబులేశ్యుడున్ లాభముమాటయెత్తుక విలాసముగా సమనుగ్రస్సించు నీ శోభనశిలమే తెరువు | సూపసలెన్ వెన నృత్రిసందనా !

10

ఉ. ఇష్టపుద్దిదాక సాగినవి | పొంపుమై ప్ర్యాదయాశీశ్వమత్తై యొమెప్పున జీవితంబున ; మత్కాక్క భవంబునక్కన్ని యున్నమో కుప్పులు పొయముల్ మిగిలి ; గుర్తుకుపచ్చిన భీతి గల్గడున్ దప్పక యమ్మాడప్పుడును | దాంపున సుండపె యత్రిసందనా !

11

ఉ. పర్యులరీతిగా గురుని | ప్రుదు చాత్రులు సేరి శాప్త మావున కేయమండ వీను | వాడుక యమ్మది కాని చిత్ర మీవారులు మట్టుచేరి యజ్ఞమణి వినుచంచువు స్నేహి ! దక్కించుమీవి మానథాశ్వముల | ముచ్చుట నీకిరి యత్రిసందనా !

12

ఉ. జంతువులందు మానవుని | జన్మను దుర్భమంట, మానుషం జంతటించు బుంపుమది | యజ్ఞమంట, సమన్వయింపుమంట చాంపరాశీలైన మయ్యామరుం జాటపురుషమంట, నే

నెంతను నిన్ భజించుటది । యింకను పొచ్చని యత్తినందనా !

13

ఉ. కాలమువోలే, నాకనుము । కైపడి, సంఠల బారుతీరు నీ

లీల లసంతముల్ ; నరులా । లెక్కల కందని వర్షులావరణా
రాలు ; త్వదీయఖాగువతు । లందరి పుణ్యవీశిష్టసుత్వా
జూలముతెల్ల నీ విషుల । సచ్చరితంబగు నత్తినందనా !

14

ఉ. అయ్యెదు రక్తమాంసముయ । మైన మనుషుశరీరముని సొ

హంధుయ్యుము చేసినస్తోపుడు । హర్షిక భక్తుసుఖాపవంతులై
యొయ్యుయ్యుము ; వేదభావముల । యోగ్యుసుఖాపవంతులై
న్యాయ్యుయ్యుము ; ఘేరుభావముల । కగ్గము సేయకు మత్తినందనా !

15

ఉ. ప్రస్తుతకాలమందుఁ (బ్రతిష్టు) విశేషిత దుష్టుల్ వృథా
విషురమై సశించెడి ; బావితచరితములన్ బరించుటల్
నిస్యుల్లాచెవనాముయలు । నిచ్చలు నిష్పత్తముయై భజించుటల్

పస్తురమై సశించెడి ; బావితచరితములన్ బరించుటల్
నిస్యుల్లాచెవనాముయలు । నిచ్చలి కావలె నత్తినందనా !

16

ఉ. ఎన్ని దశల్ సీతల్ గడిచి । యాచ్చటి కే మరుదెంచినాము, యిం
కెన్ని తరించి గాని విషుయేతర సుస్థితిఁ బొందఱజులమో,
సున్న గెదా ఘలంబు పురుషోళితయత్వము నమ్మికొంటాచే :

నెన్నెద సద్గురుండవగు । నిస్సి మనంబున నత్తినందనా !

17

ఉ. జాలుండు తానుగా నెఱుంగఁ । బల్లిరుండే తలిదండ్రి లేక ? తో

దేశ్శలు వెంచినట్టి సర । డింభకం దెంత వయనును వచ్చినను
నాలుంగు కాళ్ళపై నడుమ, । సందున నొక్క మహాగురుండు లే

కేల దెఱుంగునుఁ బరముఁ । డెల్ మనుష్యుల కృతినందనా ?

18

ఉ. ముఖములు మూడు వేదములు, భూరిభుజంబులవానికంగముల్,
ముఖములు నీకు శ్యామలు సుమూ ! భూవసంబులు గ్రూగోళముల్,

సుఖముపుమలాంబరంబులగు । షైండసంస్యరంబులు, లంబాభూ
సుఖములు నీదు పొదుములు । సంపూర్ణకోకము లత్తినందనా !

19

ఉ. తో జగమందు సద్గురువు । లెల్లరు నీచే, మంతుబుతెల్ల నీ

పాజనముల్ భవర్షుదునారశ్మికిం , బూజనముల్ :

భావత్స్థిపోయాజనముల్, జన్మార్థకప్రమితిమాయుహమిత్సమ్మి చి
భ్రాజనముల్ భవత్తునువిభావనిపోకము లత్తినందనా !

20

ఉ. ధారుచేసినంప్రదాయనముదాయసీతాముహుండ్రి, సర్వ్యు
ధూరమియవర్జల । ధారలకుం బ్రథపంల నీచే, క
ర్మారచికిం బ్రదిషుముపోగ్గిలి నీవే యుస్తుద్వాత్మ తా
రాయిషేషురాశులకు । సంబరమీవయ ! యత్తినందనా !

21

ఉ. అమ్ములకమ్ము, వన్నులకు । నన్నువు, తండ్రుల తండ్రి, వన్ను సే
స్వమ్ముల స్వన్నమ్మా, ముసలి । తాతల తాతవు, సురోక దై
పమ్ముల కేకదైపువు । వాసిగ నీదు వయస్సుఁ జెపు సొ

ధ్వన్మగునే మహర్షులకు ? దత్తమహాగురు ! అత్తినందనా !

22

ఉ. కానిన లీలలన్ మరలం | గాన్సువు, శూనిన జన్మ క్రమ్మాజం జూన మాసంగినట్టి పరాశోరం దియంగ నొసంగంభోవు, నీ వైసువు వాండ వీమాకండునే, పరుతెప్పురు గాని లేరు, ప్రోచీనుడవయ్యు నెల్లవుడు | శితపరిత్రుడ పత్రినందనా !

23

ఉ. నాచెవు బ్రహ్మాచారివయి | నమిషున వారికి కేతు పిష్ట క ల్యాజ్ము, నిత్యభీష్మకుడ | వయ్యు నౌసంగిను ప్రోజ్యూరాజ్యుముల్, వాణి సన్సగ్రహించి కవివర్యుని జీతువు శంత్రువున, సు సౌమ్యుష్ణవేల షూనసుమ త్రుతంబుగం బానియు నత్తినందనా !

24

ఉ. అలరులం గమ్మతాశివులె | సర్వకులందు నమాయకత్మముం

బలె, బహుపూర్వజ్ఞస్తుముల | బందురపుఖ్యములే మాదుక క

స్వలుకు సగోచరంబు తృదుస్నగ్రహమాచ్యుతమంబు ; ధాత్రి వా సలూక శరత్సుషాటు పదానప్పు దెబుంగసుదు మత్తినందనా !

25

ఉ. సులభము దుష్టశిక్షణము | శుద్ధుల రక్షణ దైవమైననీ;

కలపి మహావ్యాప్తులకూ | గా రుథయంబును సైన సేటి చా

రల సమయం కృతుమతరంబుగు తోవకు మంచిమాటలన్ మలుపుట నీకుం దుష్ట గురుమాత్రశరీరక ! యత్తినందనా !

26

ఉ. చమ్పినాలకించు వర శిష్మల పట్ల పరప్రధాత, చింపునిమారి పట్లను గరోర గధీరతలక్ పమింతు, వె

స్తుమ్ముడు భక్తకోటి యెదులాన్ గరుబొపరుండయ్యు వారి నీ పొప్పరికింతు తట్టుకొనుతన్ను బరిక్కల కత్తినందనా !

27

ఉ. దేవుడుగా సమ్మము విధించిన పొత పహించియుండిన్క జూపను: జేయనివువు ప్రిపంచములోంగ గల తలిరండ్రిగాఁ గేపల తుత్త క్షేత్రి తమ | క్షేత్రములేని కతంబున్క; మను ప్రోపటి కీతు నద్దురుడడ | పాటకె కోరిద పత్రినందనా !

28

ఉ. ఏది ఘుటిల్లిన్ దలంతు | సేసది నీ సమసగ్రహంబుగా సేది యొసున్టగ్రహగ్రత్తున్సు | సేసున్టోందు భవత్తుసాదమం చేది లభించినస్తుడుడ | సెంచెద నీదు కృపావరంబుగా మోదముతోడు దెల్లినును | ముంచిన నీదుయ యత్తినందనా !

29

ఉ. మా మనసిర నిన్ను జపు | పూర్వములన్ స్తుతియింతు, మింకస్క సేమముగా సహర్షిశలు | నీ గురునాముమునే జిసింతు, మి శ్శోమల పక్క భోజ్యముం ఆసాదముగాం గయికాంరు, మావు పో లేమభిషకుమాచ్చెద, మీఁ | కేమి యొసురైద మత్తినందనా !

30

ఉ. నీ పివిధావతారముల | నత్తినసాటి యన్పగ్రహంబులే భావనం జేయ సస్మాదనుమాత్రముగా జీయుము, మా దరిద్రముల పోవఁగని, మృథీష్ట తమాభోగమలిమ్ము, శరీర ఆండముల్

కావు మనామయంబలుగఁ | గంచుము ప్రేముడి సత్కినందనా !

31

ఉ. భాతికథీగళాగ్రఘములఁ | బార్ఫుయుగంబలవారికంటె స
ర్పుతికశయంబు మాకుఁ గల | దైనను వారల శ్రే భక్తి ది
క్షాతిజములు సక్కత్తుగను | గానపు మా యుగముండుఁ, గాన స
రీతిగైనఁ బెట్టుకు పారిక్కు మాకిల సత్కినందనా !

32

ఉ. పంచములన్ భరించుట విప్తుయి పాణి తరియ మాశ్రమం
బెంచెదు వారు కొంర, రాక | యేట్కి సమ్ము రా భ్యుంబుఁ ర
గొంచెదు వారు కాంరదు ; ప్రకీర్తిపూర్ణాచూతకోటిఁ బో
పొంచెదు నిన్ను నేమని వచింపటగాజులుదు మాత్రినందనా !

33

ఉ. ఈషునికంటె శీష్ముముగ | నిష్పులాచై గరుణింతపుంట, యు
యుంతుగు మించి వేగుముగ | నాదైతుల్చుద్దుకు పత్తుపుంట, వా
గితునికంటె పొచ్చుగఁ ఆక్రూత్థికారములున్నవుంట, నీ
చే శరణంబు నాకు నిది | విష్ణుయనంతర మాత్రినందనా !

34

ఉ. నామునహార్షపోతము నానారత్నమున్ భఫదియదివ్యగా

ధామ్యుతపోనముం జలువు | ధన్యుల శీతులు నాసి దోషములు
శేఖి సుదిర్శనీగముల | దుర్గతలన్నీశిసుండి యోమి జ్ఞా

నాములినాంజనంబు సయుంబులఁ భ్రామెద వత్తినందనా !
ఉ. చేరి బుణ్ణానుబంధములుఁ | జ్ఞానులఁ గల్ములుఁ దెల్చితేటులుఁ

సారవివేచనస్తవత్విచారము | లెల్ల నశించు మెనితోఁ ;
దీఱుక వేయబున్నలపుథిక్ | నిలుపంబు శుద్ధభక్తి సం

స్వారుము సి స్వరూపముగు | సద్గురు సంప్రేముల సత్కినందనా !

36

ఉ. మంచునఁ దొల్లి యెంజు నమమానుమాడిన దోషరాశి ము
ప్రీంచుము; నీ చరితమును | నిండఁ బలింత సంపుంచుఁ యాని పూ
జింపని నాక్క | లోటు దయచేసి క్షమింపుమిఁ కత్తినందనా !

37

ఉ. తెంపరినై నిపేదనకుఁ | దేక యొకండనై (యొక్కునై) తీంటినేని ము
శ్శీంచుము జంతుల్యముగు | నీచవుటాకలి ; లొక్కు చెట్టి చె
ల్లింపనిఁఁ గంబజడి కానీసము మా కల్పనైన జ్ఞాను ; కో
పింపకుము ! కటుకాక్కుల శమింపకుము ! శర జ్ఞినందనా !

ఉ. గంచెదు కార్యాచారమునఁ | గస్సడినప్పు డెడుంగనేని ము
శ్శీంచుము ; శూన్యవిత్తుమున | నీ కపచారములయ్యేనేని ల
క్షీంపకు ; నిదు దర్శనము | శేషు ప్రతిపరి దృష్టిశాంచ ము
ప్రీంపని పట్ల నీ కరుణాభీక్షను మాకిడు మాత్రినందనా !

38

ఉ. ఇంపగు నీదు పూజ నితదేతరయోచను జ్ఞేణ యుస్మాన్
లెంపలు వేసికొంచుఁ : బరులెపుర్ణిసైను భంగపర్చిను
జేంపలుగొఱ్చుకొందుఁ, గదిచెవ దినముంచు భఫత్తసౌద మా
శింపనినాడు నేముపవసింతు దినారక మాత్రినందనా !

39

ఉ. అంపత్తున స్వంత వ్యునాశిరములం బడి నీవు స్వప్పముం రంపిన సాధనాచిథుల | నాచరణం భోసరింపనేనిం జా లింపుము, స్వప్పుభోద మొదలే మతిషాలిసచే క్షమించి ర్క్షింపుము, లేనిచోం ఇలుకు | చెంతం గసంబడి యత్తినందనా !

41

ఉ. గుంపులుగా వీపుత్తుతులెద | ఘూర్చిలం జేసిననాడు భక్తిం జా తీంపక దైవతీలలను | దిట్టిన దుర్గలమానుషంబు ము న్నింపుము, హృదయాస్థిషుహానియుల దూతీసి తప్పు వట్ట రో శీంపకు, వీచుకై కతిన | తిక్కలు వేయుకు మత్తినందనా !

42

ఉ. పొపములక్క హరించు సురావాహీని విష్ణువురుష్టమాత్రమై తాపములక్క హరించును సుధాకరం ఓశ్వరమూళిరత్నమై పొపును దైస్యమున్ సురథి | ఆగ్నేధాయావి : పొపతాప దై నాశవసయుక్తమంబు భషణమ్ముతద్వాన మత్తినందనా !

43

ఉ. కామింత మొక్కయే యొసంగ్రం | గాచుపయసీని కల్పిశాఖి చిం శేషమణి : నీ స్వరూపముగు | తత్పునరుం డటు గాక నిర్మల పేషు వరించిస్తే వి వరింపనియట్టిని రెండు శేయముల్ క్షేమముగా నొసంగి నిజ | శిష్యులం కోంచెడు నత్తినందనా !

44

ఉ. వేయ పదార్థమున్ బరుపువేది పణిండిగ మార్పుం : దుఃఖతు వేత్తిక దివ్యమూ పరుసువేదనిం జేయుంగలేదు : శిష్యులక్క

మీరు తమంత్తు పరిజామించి యొక్కాక్కరు నొక్క దత్తుండో తీరునఁ నీర్చిదిద్దెద రతీందియచేతన, యత్తినందనా !

45

ఉ. స్వయచూక్తోత్థపల | స్వది మనమ్ముల కల నిత్త చై ధాయకమైన దేవ ! భవదాతీతకోటికి మాత్ర మర్మిలో సీ యసుకంపలం చెలియునిష్టుమనే పరమార్థభోధ క్రాయణుమై కరంబు సుపాకారముం జేసాడు నత్తినందనా !

46

ఉ. దేవుడ దనంగ దత్తుం ఊకాడే, మతద్వామనంగ సద్గురుస్ సౌపరజంగమాత్మకవిశాలజగగత్తుతీగా భజించుటే భూపలయంబునం బరము | పూజితపుష్టమన్నుం దన్మహో జీవితగాథయే, యత్తనిం | జేరుచె మంత్రము లత్తినందనా !

47

ఉ. పాకమెఱుంగస్టో దివ | వారములువుని, మేనిమీద వ స్తోకలనంబు లేని దివసంబులు సుస్నామి, భూమిపాలకులేక యాజకంబుగం జారించిన రోజులు సుండె గాని నిన లోకులు కొల్పనట్టి చెడు | రోజులు లేవిల నత్తినందనా !

48

ఉ. భస్ములు నీ నిమిత్తమయి | తారుపవానము లందు వారలున్ ధన్ములు నీన రలంచుచు సుధా యాహమేమముచండు వారలున్ ధన్ములు నీన భజించి గళ | ధామము గద్దరమైన వారు స ముఖ్యులు సీదుపొంటి సిరి | మతినపారలు నత్తినందనా !

49

చ. ముసిరిన చీకటుల్ తొలడగు, | మూడిన కీళ్ళశమించు, నుల్పం

గణటులు హోయి నిర్మలమూగా సగుడ, బట్టిపలార్చుచుండు ఎన్న
క్రస్తముగు లేమి వాయుం, ద్వాదశండ పవిత్ర చరిత లిత్ ఎం

గ్రెసమున మాకు బాటలు సరాళమగున్ వెన సత్తినందనా !

50

ఉ. వాసులు గోర వెల్లుపలు | వాతలగనిత్తువు, పాలు గోరిన్క
బాసకష్టుల్ తియ్యునగు | పొల సముద్రమలిత్తు, నీడ్రె
మానిని వేడ రాళ్ళకుటు | మాతనికిం దగిలింతు పర్ముల్న
నీ నిరవద్వమ్మో కృప భారించుటయం గడిం దత్తినందనా !

51

ఉ. రాంగలకుం గంంబడరు, | దోషములార్చి ఖథంబడ బెంచు, స
త్యంగపశన నింక బల | శాలినియో, యుగంట్టయంబున్క
భంగముజెంద, దింకాక భావంబున్ దాం గొససెంగు, నిన్నుం జెం
దంగల భక్తి చిత్తమున | దాంగిన శేషది యత్తినందనా !

52

ఉ. ఆర్కక ! నీరు ఆసమున | కంతము లేచు, త్వదియ దివ్య సౌం
దర్శమవనంత, మింక భవదగిమక్కు యనంతమ్మో, త్వదై
శేర్పుమవనంత, మాత్రగ్రథస్కు యనంతమ్ము, సర్వ దేవతా
వరుయుడు, ఏశ లక్షణమవాసించుడో, గురు, ఆతినందనా !

53

ఉ. కాలిచిన బల్ముదైవములుం, | గోరిన వారికిం గొంగుబంగరుల్
బలిమిని మాంగవారి బపు | ఆములుగా కొనంచిన వేలుపల్
సలంతం గుదుర్చువారు, నయానాలిడి యంధ్యముం బావు దేవతల్

ఉ. పురుషుడుగా వధుతిగును | భూపతిగా మతీ భూసురుండుగా
ధరం దనుచెన్నిసారువిటు | దాల్చితిమో యథినేతల్లు ! రోం

తరలుగం బాపవుళ్ళములు | దాంగినవింకను నెన్ని యున్నవో !
గురువర ! చాలు రూపకము, | కొమ్మిడక సిదరి కృతినందనా !

ఉ. సిలెడు నంతరాత్మనకు | తుక్కనమానుడు దేశికండు, భూ

పొలవు రాగ మాయన కృపాపోరచోధన, మోదబాపుముల్
బాలాపుంచోరబిందువులు, | వండిన జ్ఞానము భాస్మరోదయం,
బోలములేని నిత్యదివుసెన్ము జీవిత మత్తినందనా !

ఉ. ఎన్నడో జన్మకొకపరి | యొందుకొ నిన్నుం దలంచువారలన్

మున్నన జేసినట్టు నిను | మానక కొల్పుడువారిం జూడు ; మా

మన్ముల్నైన మాకుం ద్వాదశపారక్కపారసండప్పిప్పి లే

కున్న మహాతమమయమగున్ బ్రాతుకంతయు సత్తినందనా !

54

55

ఉ. లేమి వరించి కెన్నులువ | లేమి ధరించి నిజంతరాపీఠ

స్తోమము గల్లి) రోజుకాక | తూరి పురంబున భీక్ష జేసి భీ

మామరజానద్యయనమాగమతీరమునం బ్రాశాంతిగా
జీము కుటీరమంచున | జీమంచు మిమ్మెతు దత్తినందనా ?

56

57

ఉ. ఆయతను సహంకృతి నాసంతదురాశ నరాతిష్టల్యమున్

పేయ విధాలం గళ్ళములు ! పేయంగా జాచి పశంబ గాక పే

మా యతనంబ మానితిమి ; మా కుపకారము సేయంగోరిను

పేయము శక్తిపాతమోడి ; చే విరింపకు మత్తిసంయా !

59

ఉ. లేదు తప్పన్ను , ధానములు ! లేవు , శబ్దిత్వము లేదు , సత్యమున్
లే , దమలార్జం బసలు ! లే , దొక యోగము యాగమున్నదే
లే , దుపపాశమున్నదియి ! లేదు , చరించటలేదు బ్రహ్మంతో ;
మా దరి కేంగుదెపకనవద్దయ ! నీ దయ ! అత్తిసందనా !

60

ఉ. ముదిరిన పీచ్చిలక్ష్మణము ! మాలముగా నరుం దెషధంబులన్
జెదరుగం గొట్టినట్లు బహుమాచేర్చబోస్తునంబ చేత మా
యెదులకుం గాలక్కాటబిష ! మై స్మృతియంచ బారారాణాటి ; యా
గదమునకీప , లేదు మతొకండు చికిత్సకుం దత్తిసందనా !

61

ఉ.. గురుని సమాశ్రయంచుకున ! గొప్ప విశేషము ; ధానిమీదు నా
గురుని యునుగ్రహంబ సమాకూడటయన్న మతీంతగా మహా
త్తర , మది నిత్తికోటగలుగుటన్న మహ్మత్తుమ , మట్టి సర్వ సర్
గురుపత్తున నిన్ను మది ! గొల్పుట నీ దయ , యత్తిసందనా !

62

ఉ. మాయని సత్కమున్న గురు ! మానవుడంచు దలంచువారు నా
రాయం ! యింక భాగుపద ! రక్కద నిక్కద నతిసందనా !

రాయున స్వస్థుద్వర్షసము ! ఆంతియటంచు భ్రమించువారు నా

రాయు ! యింక భాగుపద ! రక్కద నిక్కద నతిసందనా !

63

ఉ. అభీన శాస్త్రముంత్రముల ! సక్కరనంపుటిగాం దలంచు వాం
దబ్బుర్మైన దేవ శ్రీదారుశిలాత్మకముంచు సెంచు వాం
పుట్టి) ప్రసెద్ధించుల ! నౌటి పదార్థములంచు బయ్య వా
డబ్బి ! మతీంక బాగుపడు ! దక్కద నిక్కద నతిసందనా !

64

ఉ. శంకరుం దాగ్రీపొంచిను ! సద్గురున్స్తుపుండ దట్టి ఆత్మనిన్
జంకను దాచి కాచికొను ; సద్గురుండే యులుంగంగ శిఖ్యమై
శంకరుంతపాండియన ! శక్తివిరాజితుడైనం గాపుగా
జంకచు వెండికొండ ముగొసాలలు మూసెడు నతిసందనా !

65

ఉ. లోకములోని పేమ లతిలోపుయంబులు ; తలిరండియున్
దోకమునండి గారిపవుడోకలు గోరెదురా యపత్యముల్
శీకయ తల్లిరండ్రుల విశేషతం గోరెదురు కైన జ్ఞాన స
ష్టోకముల పరశ్చ గురుశిష్యుల బంధుము లతిసందనా !

66

ఉ. ఇంకను పేయబున్నముల ! నిచ్చితిపేనియు మాకిదే వృధా
సంకటువుర్జిషితము ! సంభవుం , భయటోజువ్వువా
యాంకిత జంతువులైపులను విషుగుంచరు , సంతోషించ మే
శంకలు లేక మైథిము నోసంగిదవున్న నతిసందనా !

67

ఉ. ఇశ్వరుడుగా జనించి యాతరేతరులన్ వ్రమపెట్టయే సదా

యజ్ఞసనంబు జేసి తదాగాధమష్ఠమశకానం గ్రమ్ముత్తున్

దేశ్యువు ఇస్కులైత్తి తన । దైన్యముచేత మహింత పాపియో ;

సభ్యదయంబు లేదు, వశ । మైనను బుణ్ణుము లాతినందనా !

68

ఉ. తాను వసించు పంజరమే । ధన్యమటంచెడు వక్కి యండునే ?

ఖోను సుఖంబుగాం దలవం । ఖోవునె సింహకోరమైనం ? గా

రా నిలయంబు స్వయమగూనా యటుం బుట్టినవాన్నికొన ? స్వాచ్ఛానముగా నయండొకండె । తల్పును లోకము నత్తినందనా !

69

ఉ. ఇగతి వరోవవరునము, । సత్యము దేహముల్చీకాంపలా,

సగటితకల మాగని ప్రాయమము, లోకలు తోడియాతికల్, చిగుబుయ నెక్కుమండయాయి । రీతిని కార్యకలాప, మన్మహి

మిగులును బావవుళ్ళగా । మిట్టి దశాశ్వత మత్తినందనా !

70

ఉ. వాస్తవం, సంఖ్యలంట, గ్రహం । మైథిలంట, లాపిమంట, మా

పూస్తములంట రేఖలంట, । పార్వత్యాగా శక్మసంబులంట, యం

తస్తులకంబులంట, మత । ధర్మములంట, ప్రభుత్వమంట ; యా

విష్ణుతఱబులాయ నర । విత్రమోహర్నా ? యతినందనా !

71

ఉ. మునుల చరిత్రముల్ చదివి । మందటి జన్మములందునేనియున్

మునిచరితంబు బూస మన । ముఖ్యములూరును గాని యంతర్లో

ధనికులం జాచి ప్రస్తుతత్తు । దైన్యము వోయెడు దారిం గోరు, నా

మునుజమున్సంపరిష్టవత । మాన్యము నమ్మితి నత్తినందనా !

72

ఉ. విగ్రహమందు సౌక్ష్మి చిర । విద్రధి పుట్టుటగ దానినే మహా

దగ్గరముగా నానుర్మాటకు । నాశరణం బుపయోగపడ్డటుల్

స్విగ్రమనోరథంబులను । ఇంస్తుతపుణ్యము లేవ్యజన్మశలన్ వ్యవసిధానం దీర్చి యథు । వారిధిం ద్రోనెడు నత్తినందనా !

73

ఉ. ఇడుములు దిణి సౌభయము ఆనించు భయిష్యమందటంచుంచుం రాం

గడువును గాలు గడ్చుకొని । కాను గడించును వెత్తిపూసవుం ;

పొడలు తెచింపరాదని మనోబికలత్యము ఇంది మిద్ద నే

ర్చుడు ; నెటు జాచినన్ సుఖముచేటు మనుష్యున క్రతినందనా !

74

ఉ. దుఃఖము సంగ్రహించుట చతుర్మిథసంపద ; సంగ్రహించిన దుఃఖము దానినిన కొరలు । కొంగలు లోకయాందం గాముల్ ;

దుఃఖము గానిదేర ధర । దుడుల ప్రస్తుతి ? నత్తినందనా !

75

ఉ. ఒమోకథోగ్యాగ్రవిజాయంబులు లోందినవారిం జాచి సం

దేహములేక లోకలు నదే సుఖమ్మారుముగాం దలంతు ; ప్రో

గేహమును వారు గురుదేవ భజంచయింగాలేరు ; స

శేషుల క్రూరార్య మాడియే, బుచ్చిపూజిత ! యతినందనా !

76

చ. గురువాకండున్నాఁ జదువు ! గొప్ప విశేషము గాదు వ్యక్తిగిఁ ;
గురువులు లేనిఁఁ జదువు ! గొప్ప విశేషము గాదు మానిఁఁ ;

గురువరజారవిందగత ! గారవభావము వారి సిదయో
యెఱుక కతంబును సుఖములేరుడుజేసేడు నత్తినందనా !

ఉ. అక్కలుకాలమందు త్రయాశ ! యదేమి విచిత్రమో కదా !

రౌక్కముఁ గండ్రఁ జాడక మణిక్కరి కష్టసుఖంబులేప్పురుస్

నిక్కముగాఁ షైవి వీడురు ; | నిర్మలున నిదే విధంబు ; నే
సక్కతనున్ గురుండవని ! సమ్మితి సీరు నత్తినందనా !

ఉ. బాల్యము దాటిషోవుండ దన ! బాల్యము దల్నిని ర్షుష్టిష్టి, సై

ఖల్యముఁ షందు యోవనము ! తీర్పుఁ గుణంబనాభిలాపుఁ , ఇం
బల్యము గల్లు కాల్యుయియాహనుల మెప్పుగడింపు జిక్కి తా

శల్యముగున్ , నిను శ్వేషుడు ! సంతసప్పుడు నత్తినందనా ?

79

ఉ. కలిగిన దానిలోఁ దననిఁ ! గానక యంకసు నింక గావలైన,
పలవడు నాకు సీ దిను, సప్పుము నాకది యంచు బుదిలో

బలు చంలాప్పయెఱకవు ! ఆపములేర్పడినంత కాలమున్
నిలుపదు ధ్యానధారము ! సీపయి నిశ్చయ మత్తినందనా !

80

ఉ. ఒక్కటి తీటిసన్ మత్తుక ! ఎంచ జనింపకమాన, దేమియుక్
షిక్కునీఁ మనుష్యముతి ! స్వస్థియెమనర్పగటగల్లు సేహా క్రొ
మృక్కుపు లాత్పాతురిని, | మానవుఁ దర్శియేండ్క యటుల్

ప్రమాక్షదియైన నేమగున్నా ! పూర్తిశతంబున కత్తినందనా !

81

ఉ. స్వేచ్ఛగుణస్తవంబు పర ! శేలవిగ్రహ మట్టు కానిఁఁ
హేయతరప్పుత్రిగత ! హేలయు భూతభవిష్యమాత సం
ధాయక దుష్టభావము ! తప్ప మసఃపరిపూర్తిగా నినున
దేశయముఁ శేయమా దౌరుకాదే క్షమమాతము నత్తినందనా !

82

ఉ. కుడుచుట కొల్పుసేయటకుఁ ! గొల్పునరించుట కూటికోన, మి
ప్పుడు జనులాచరించు పరిశోధ యాదే సుమి, యంత్రికాని, యా
యడుగులు తీర్యాతకని, | పూసుములర్పునకంచు, వాగ్గులం
బుడుగాని దైవసున్నతుల ! కుండుబెఱుగారి ? యత్తినందనా !

83

ఉ. సుంచిగుఁ దనశ్శు గూర్చి ! జను ! అడవలైన బహుశపశంసనా
లంచు నరుండు సేయు మీగులన్ దయతక్కులు గాని యా త్రపం
సించిన వారే శేడకడి ! జిందెదరాపయిఁ, గాన సీవు గు
ర్మించుకే నరుండు త్రమాదీసీకాసందగు నత్తినందనా !

84

ఉ. దినమునఁ గొంతసేపు భవదీయసుక్కమునందు సున్న మా
త్రస నింక నన్ని బాధ్యతలు ! రత్ననిఁ యని పల్యమందు దీ
జనులు ; తదీయభాగ్యమును ! స్వస్థతయున్ జయముల్ భవిష్యమున్
మమమున పీడనే, రవి భావత్తరమ్మిగు నత్తినందనా !

85

ఉ. అల్పములైన సౌరము లాపంక్కతు లిష్టు మనిషుమున్ స్వసం
కల్పు వికల్పముల్ విడిచి । గాలికిం గొచ్చుకపోవు సెంచుటాం
కు ల్యారమాయిణంబు తనకున్ ధరలో నని సమ్మి గుండెలో
నల్చెఱుగండు, సర్వేశరాణాగతుడోం దమ కత్తిసందనా !

86

ఉ. క్రొత్తమనాలు చిప్పిలటగి । రోయక చేయట పొడి నిత్యాన్ని
మూర్ఖిక కార్బూజైసను ; సమేయపలావపొచ్చున సద్గురూ
పొత్త చరిత్రపొత్తమును । ఇత్తుహమందికొనంగ నిత్యాన్ని
మీత్తిక కార్బూజై పరిజామించుట దుఃఖిర మత్తిసందనా !

87

ఉ. వాడిన వ్యుముల్ తమకు । వాడిన వ్యుముల్ సూచనేతులున్
పేచుకతో సమ్మర్ఖము । పెట్టిగొరాదని వింటిం గాని నా
నాచును లోకసంగతులు । సంయులువడ్ మనోవచ్చులన్
గూడి యొమునర్చుచుండెద మాకుంరితపుజల నత్తిసందనా !

88

ఉ. మాసవ్యం దీపణత్రయము । మాసవ్యం పుష్టిపుష్టింగా,
మాసనికారిషుమును । మాసపంగచ్చుం ఇఱాంతచిత్తుండై,

నేనును భావమున్ వదలానేఱుడు, జీవనమాధురీసురా
పొనముం గూడ వీడండు భావత్తుప లేనవ దత్తిసందనా !

89

ఉ. సిరులు సనాముయత్తమును । జిక్కిన దేహము దూరిస్మింజయ్యా,
వరమగు జన్మ, మీ జగతి । స్వరము, నిత్యపసంత మెల్లుడ్వు,
దొరకనిచే శరీరముక । దుర్వారథారము, జన్మ కావము,

నరక మిహాష్పవంచక, మానంతనిదాఘుక మత్తిసందనా !

90

ఉ. మంచికా చెడ్డకో యాది తమర్ స్వజియించిన లోక, మెచ్చు అా
శంచుట బాలభావ, మీటు । జక్కినదే భగవత్పుసాద మం
చెంచి సుఖించి త్వజ్యిపడుటే ఘుసయోగము ; నిన్ను మించి ఘు

91

కించుకణే నెఱుంగనగునే ? గురుసత్తుమ ! యత్తిసందనా !

92

ఉ. సంతత సున్మధానములు । సల్పినం గల్లు సుదీర మాయు వా
సంతరజన్మ, సార్యలకు । సర్పముం గోరక వైద్యమ్మిచు వా
రింతయు ఖూయిలాపడరు, । రిక్షముం గోరక విద్యేసెపు ది
గ్రూతి యగుర్, ఇస్సాచమిడ । ఆద్యగ్రస్థము సత్తిసందనా !

93

ఉ. దర్శక్కురేకమాలి ! తలాదంచులు దేశికం దీశ్వరుండ గం
ధర్మసురాసురాదికము । ధర్మము జాతకముల్ పురాణముల్
సర్వము సమ్మకంబులును । చుట్టుపుం బెనిషలయంబులోన సం
తప్పలాయంబు, లందున జూతం బెట్టింపవే యత్తిసందనా !

94

ఉ. ఇక్కడ నింక సుంటిమునుచే సరిపోవు గంభుం జెప్పుగా ;
బెక్కు సమాప్తకోటియుగ । ఇందుమందు భవంబుత్తెత్తియున్
జక్కని జ్ఞానమార్గమున । సంగ్రగ యెప్పుటికప్పుడేమో క్రొ
ముక్కువు లెంపుగా బెనిచి । త్రుగుచు సుంటిముటిసందనా !

95

94

- చ. విమలపరాక్రమంబున భూషి న్యిజహ్నగతంబు జేసియున్
సుమశరకల్పరూపమున । సుందరతందరినో వశంఖిన్
స్వమతిచ్ఛాతి స్ఫ్యాచిత్ । సంపదలన్ సమకూర్చుకొన్న సౌం
తమునును దృష్టిజెందుడు గుడా నరుడ దర్శకుడ దత్తినందనా !
- 95
- ఉ. సాకరి లేనివారు నను । సన్నివీధింబుల మించువారులున్
లోకికులైనవారు బహు । లోకులు గ్రూగ లోకమందునున్
నాకు సనుగ్రహంబు మెయి । నాలుగుగు తాల నోసంగుచుంచిపే
నీ కురుణాకణ్ణమెయి । లేనిఅగంగల నత్తినందనా !
- 96
- ఉ. సింపగు సైకవుషునున । శేఖలు, నింపులు గుల్చు జీవముల్
పెంపగు స్నేధునీరములుం । బేశలనత్తులాస్యశాకముల్
నీంచె ప్రపంచమిచ్ఛిత్తివి, । నీ కిషాలోకదురూపాధారతోఁ
గంపులుగొట్టు చిత్తఫలాకం బెయి లిచ్చెద మత్తినందనా !
- 97
- ఉ. ఎన్నడా జ్ఞాన కాక్షపరి । యొందుకొ నిన్నుడ రలంబువారులున్
మన్నున జేసినట్టి నిను । మానసక కాల్పుడ వారిం జాడు, మా
పన్నుల్లామైన మాక్కడ ద్వారాపోరక్కపోరసవ్యప్తి లే *Repeated composition*
కున్న మహాత్మమాహయవగున్ బ్రాతకంతయు నత్తినందనా ! *See poem No.57*
- 98
- ఉ. వంద కవిత్తుఖండికల । వర్షన జేయులు సాహసంబు నీ
వంద మనంతవిశ్వమెక । స్వల్పతరంబగు సూక్ష్మప్రదుర్భాషిన్
బందినిఁ జేయుబాసుంబగు, । బారము లేని మషక్కరుంబు నా

- సం దమకించుటొను స్వరాళ్క సమీపక ! యత్తినందనా !
- 99
- ఉ. బంధుర శోకముల్ నిచ్ఛుతిఁ । బర్ధపసించెడు, నిర్మాణసురు
గాంధత మోసమందుడు దురిం । గర్భపతమ్యోడు, సోఖ్య వాహిషుల్
సొందు గట్టిర నిరపత్తఁ । షందెడు, నట్టి మదియ భ్రూస
ద్రుంధము మొన్నుకంచుడ దుదిఁ । గంమునెత్తక యత్తినందనా !
- 100
- ఉ. పుష్కములందు సౌపదుపు । విల్ములు లేనిది లేదులంటు, బీ
జాక్కర్చై మెలుగగిరి । సంస్కృత థాసును లేదు కావునున్
లాటల కొద్ది నీ స్వము । అందిది యన్నతమంచె కాని నీ
దక్కత చేండ బర్ఘముయి । దున్నయు గావలె నత్తినందనా !
- 101
- ఉ. అంచుక నాదు శక్తి మతీ । యాంచుక పాండితి కావ్య శిక్షణం
బించుక లోక శాస్త్ర సము । వేక్షణ మించుక భక్తి ఖాపనం
బించుక దైవ నీ శతక । మిష్టముగా నిను గూర్చి యాయు భ్రా
యించుక స్వీకరించితి సామొంపుము దోషము లత్తినందనా !
- 102
- ఉ. అమలిన శాదెపత్రి సుకూలాంబుధింద్రుండు జాలస్వాదును
జ్ఞాను సురథారత్తగురుండు । పైదరజాదియు గ్రూపుంబు
భ్రమ హరితాఖ్యగోత్రుం డిది । క్రీస్తుశకంబున రెండువేల మూర్చ
దమరుగ ముప్పుదాఖుగు వాయస్సున నికిం నత్తినందనా !
- 103

: ఇంతుకంణ ర్వత్తమః :

దత్తప్రప్తిం గడు । దాంతశాంతమ్
చిత్తంబుతోఽ బాడెడు । శిష్టకోటికిన్
విత్తంబు సౌష్టవంబును । విష్ణుశాయుషున్
హత్తించి కావంగల । వత్తిసందనా !

104

